

Baskıya Karşı Mücadele ve İhtiyacımız Olan Önderlik

21.06.2022 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı yeni komünizmin mimarı Bob Avakian tarafından 18 Haziran 2022 tarihinde yazılmıştır. Yazıda sık sık geçmekte olan ve yazının içerisinde de anlamını verdiğimiz BIPOC (Siyahi, Yerli ve Beyaz Olmayan İnsanlar) ifadesini yazının temel çerçevesini ve okunabilirliğini bozmaması için Türkçeleştirmedik. Takipçilerimizin dikkatine sunarız.

BIPOC Önderliği: Öyle Bir Şey Yok!

Bazı çevrelerden bugünlerde BIPOC (Siyahi, Yerli ve Beyaz Olmayan İnsanların) önderliğini takip etmenin ne kadar önemli olduğuyla ilgili çok şey duyuyoruz. Ancak gerçekte “BIPOC önderliği” diye bir şey olmadığı gibi birleşmiş ve yekpare bir toplumsal güç olarak BIPOC diye bir şey de yoktur.

Şüphesiz ki Siyahi halk, Yerli halk ve beyaz olmayan insanlar ayrımcılığın ve baskının pek çok formuna maruz kalırlar. Ancak bu halkların her birinin kendilerine has bir tarihi, koşulları, bu ülkedeki ve dünyadaki hakim sistemin -kapitalizm-emperyalizmin- gelişimi ve mevcut gerçekliğiyle birbirlerinden farklı ilişkileri vardır. Ve bu halkların içerisinde farklı ideolojik, siyasi bakış açıları ve amaçları olan farklı sınıflar, farklı sosyal gruplar vardır ki bazı durumlarda bunlar radikal olarak farklılıklar içerir.

Buradaki mesele böylesi farklı gruplardan kitlelerin birleşebilmesi için bir temel olmaması değildir. Birliğin baskıya ve baskının tüm biçimlerine gerçekten son verebilmesi gerekir ki, bu sözde “BIPOC”un önderliğinde gelişemeyecek ve gelişmeyecektir.

Şimdi bununla ilgili olarak bazı sorular: Yüksek Mahkeme Başkanı faşist Clarence Thomas, bu BIPOC önderliğinin bir parçası olarak takip edilmeli midir? Hayatta olduğu süre boyunca seri

savaş suçlusunu Colin Powell, BIPOC önderliğinin bir parçası olarak takip edilmeli miydi? Peki ya kendisi sayısız savaş suçu ve insanlığa karşı suç işlemiş olan Barack Obama? Peki ya Amerikan Yerlileri Hareketi (AIM) tarafından örgütlenen “Yaralı Diz” ayaklanmasının vahşice bastırılmasında FBI ile işbirliği yapan Yerli “liderler” BIPOC önderliği olarak takip edilmeli midir veya günümüzün kimi gerici Yerli “liderleri”? Peki ya Güney Florida’nın faşist zihniyetli Kübalı ve Venezuelalıları? Peki ya kürtaj hakkına şiddetle karşı çıkan Latino Katolik Kilisesi? Veya Trump kabinesinde ulaştırma bakanı olan Elaine Chao (veya Senato’daki Cumhuriyetçilerin lideri Mitch McConnell’ın eşi)? Bütün bu saydığım insanlar “beyaz olmayan ırktandır”- ancak gerçekten herhangi biri onları takip etmeli midir?

Eğer bu argümana yanıt olarak şöyle denecek olursa: “Tabii ki bu insanlar BIPOC önderliğinin bir parçası olarak takip edilmemelidir.” O halde bu sadece daha da meşru başka bir soruya zemin hazırlayacaktır: Böyle insanların BIPOC önderliğinin bir parçası olmadığına kim karar veriyor? Eğer buna verilecek cevap “BIPOC halkının” ezilmiş kesimlerinin (veya “ötekileştirilmiş”) “ötekileştirilen” kesimi temsil ettiği olacaksa bu ise sadece başka bir soruya yer açar: Buna kim karar veriyor? Birbirleri arasında çok farklı fikirleri ve hedefleri olan farklı “BIPOC” gruplarının (ve alt gruplarının) ötekileştirilenlerinin gerçek çıkarlarını onların temsil ettiğine kim karar veriyor? “Özgün BIPOC”un kimler olduğuna ve bunun bir parçası olarak “BIPOC önderliğini” kimin oluşturduğuna kim karar veriyor?

Ve bu böylece devam eder, kısır bir döngüde kavramsal olarak bir *cul-de-sac* (çıkmaz) içerisindeki “BIPOC” önderliği bu çıkmazdan asla kaçamaz.

“BIPOC Önderliği” denen şeyin bütün temeli, sadece insanlar ezilen bir gruba ait oldukları için bunun onları bir çeşit “meşruluk özü” verdiği, otomatik olarak toplumdaki baskın olan saçmalıklardan etkilenmedikleri veya baskının nedenlerinin belirlenmesi ve buna nasıl son verilebileceğini tespit etmek ile ilgili bir çeşit “özel yeteneğe” sahip oldukları gibi idealize edilmiş bir nosyona dayanır. Bu sadece yanlış değildir, aynı zamanda bir hayli zararlıdır. Tabii ki ezilen insanların bu baskının etkileriyle ilgili söyleyecek çok şeyi vardır ve bu şüphesiz çok önemlidir. Ancak baskının nereden geldiği ve bununla ilgili ne yapılması gerektiği en temelde bilimsel yöntem ve yaklaşımı ele alarak uygulamayı -şeylerin altında yatan nedenleri kazımayı-

gerektirir. Ve işte bu bilimsel yöntem ve yaklaşım (hangi “kimlikten” olurlarsa olsunlar) insanların işleri gitmesi gerektiği yere doğru götürmede, önderlik etmede olanak tanır.

Hakikat “Kimlikler” Tarafından Belirlenmediği Gibi İhtiyacımız Olan Önderlik de “Kimlikler” Tarafından Belirlenmez!

Bütün bunlar şu kritik hakikate işaret eder: **Belirleyici olan şey insanların ait oldukları “kimlikleri” değildir, fikirleri ve programlarının muhtevası ve bu fikirlerin takip edilmesi ve programların uygulanmasının işleri nereye götüreceğidir.**

Daha önce bahsetmiş olduğum üzere:

*“Bir şeyin hakikati onu kimin söylediğine **ya da sizi nasıl hissettirdiğine bağlı değildir.** Çünkü bir şeyin sevdiğiniz bir kaynaktan gelmesi onu doğru yapmayacağı gibi, sevmediğiniz bir kaynaktan gelmesi de onu yanlış yapmaz. Ve de hakikat bir “popülerlik yarışması” değildir. Çünkü pek çok kişinin bir şeye inanması onu doğru yapmayacağı gibi, daha az kişinin bir şeye inanması onu yanlış yapmaz.”*

*“Hakikat objektiftir, yani **bir şeyin gerçek olup olmaması onun realiteye tekabül etmesine bağlıdır.**” [i]*

Ve de:

*... tüm tarihe ve mevcut korkunç baskı gerçeğine ve bu tür bir baskıya doğrudan maruz kalan insanların deneyimine gereken ağırlık verilmesi gerekirken, eğer amaç gerçekten baskıyı ortadan kaldırmak ve kökünü kazıyorsa, bu durumda herhangi birinin (veya herhangi bir grubun) fikir ve önerilerinin değerlendirilmesinde gereken standart şu olmalıdır: **Nesnel gerçeklik.** Özellikle de insanların karşı karşıya olduğu belirli sorunun (veya baskı biçiminin) doğasının ne olduğu, bunun kaynağı ve nedeninin ne olduğu, bunun temel problemle (bütün sistem ile) nasıl bir ilişkisi olduğudur. Gerçek çözüme ulaşmak için daha özel olan ve temel olan arasındaki ilişkinin nasıl doğru bir şekilde ele alınacağı meselesidir. (Ve hayır, nesnel gerçeklik bir beyaz üstünlenmeciliği ya da erkek üstünlenmeciliği “inşaası” demek değildir, bu nesnel gerçekliktir)*

Hangi programların ve fikirlerin ele alınıp harekete geçilmesi gerektiği ve hangi önderliğin takip edileceğine karar verilmesinde uygulanması gereken standart budur.

Ve yine üzerinde durulması önemli olan bir mesele: Hakikat, farklı programların ve fikirlerin nereye varacağı hakikati de dahil olmak üzere “sübjektif” bir şekilde (yani kimin söylediğine bağlı olarak, veya bu fikri beğenip beğenmemenize göre) belirlenmez. Hakikat, kanıtları bilimsel olarak ele alarak *nesnel gerçekliğe* uyumlu şekilde, fikirler ve programların nereye varacağı ve takip edilip edilmemeleri gerektiğini nesnel gerçekliğe dayandırarak belirlenir.

Ve son bir mesele: “Ötekileştirilen kimliklere dayanan önderlik” nosyonu sadece negatif (hatta çok negatif) güçlerin “kimliği” yanlış yönlendirmeler yapmak için kullanılmasına kapı aralamayacaktır, aynı zamanda bu “ötekileştirilmiş gruplara” mensup olmayanların kendilerini baskıya ve adaletsizliğe karşı mücadeleye tam anlamıyla vermelerinden “makul bir şekilde yan çizmelerini” rasyonalize ederek onları uzaklaştıracaktır. HAYIR. **İnsanlığın mevcut durumu ve geleceğini umursayan herkesin bu sistemden kaynaklanan baskı, yağma ve yıkıma karşı yalnızca aktif bir şekilde mücadele etme sorumluluğu değil, aynı zamanda bilimsel yöntem ve yaklaşımı kuşanıp bunu uygulayarak neyin temel problem olduğu, gerçek çözümün ne olduğu ve baskı, yağma ve yıkımın son bulabilmesi için gerekli mücadelenin en efektif bir şekilde nasıl verileceğini belirleme sorumluluğu da vardır.**

Referans:

[i] <http://localhost/yenikomunizm/ufak-capli-reformlar-ve-intikam-degil-devrim-ve-kurtulus/>